

සේද පනුවන් ඇති කිරීම

(දෙවැනි කොටස)

කොළඹ කෘෂිකම් ප්‍රවෘත්ති අංශයේ මූලසාධන කෘෂිකම් උපදේශක මාර්ක් පිරිස් විසින්

සේද පනුවන්ගේ උත්පත්තිය හා උන් ඇති දැඩි කිරීම පිළිබඳව පසුගිය කලාපයේ පලවූ පළමුවෙනි කොටසින් විස්තර කර දුනිමි. මෙම කොටසෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ උන්ව වැළඳෙන රෝග පිළිබඳ වැඩි දුර විස්තර කිරීමයි.

“පෙබ්බිත්” : ලෝපුරා පටපනුවන් ඇති කරන්නන් බිය වද්දන භයානක රෝගයක් නම් “පෙබ්බිත්” ය. මෙය පතුරුවා හරින්නේ “නොසිමා බොම්බිසිස්” යන ජීවියාය.

මෙම රෝගය මර්ධනය කර නොගතහොත් පටපනුවන් සියල්ලම සම්පූර්ණයෙන් මරා මුවට පත් විය හැක. වෙනත් රෝග මෙන් නොව මෙය පරම්පරාගත වීමටද පුළුවන. කලක් යන තෙක් ඇති කරන්නා නොදනුවත්වම රෝගය වැළඳී ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි, වසංගත තත්ත්වයකට පැමිණෙයි. පටපනුවන් ඇති දැඩි කරන ස්ථානයක මෙම රෝගය වැළඳුන විට අවුරුද්දක් වුවත් එහි රෝග බීජ පවතී. එහෙයින් එවැනි අවස්ථා වලදී බෝකරන කාමරයේ හා උපකරණ සියල්ලකම හොඳාකාරව විෂබීජ නැසීම අත්‍යවශ්‍යය.

රෝගය පතුරුවා හරින ජීවින්ගේ බීජාණු දිගු කලක් තුළ අක්‍රියාකාරීව සිටිය හැක. සාමාන්‍යයෙන් භාවිතා කරන බීජ නාශකයන් වලට මෙය ඔරොත්තු දෙන අතර, 2% ක් සෑර ඇති “පෝර්මල්ඩිහයිඩ්” මිශ්‍රනයක් හෝ පැරන්හයිට් 150° කට වැඩි උෂ්ණත්වයක් ඇති වතුර යෙදීමෙන් මෙම බීජාණු විනාශ කළ හැක.

හොඳ පළපුරුද්දකින් යුතුව ඇති කරන නෙකුට හැර වෙනත් අයට කලක් යන තෙක් මෙම රෝගය වැළඳී ඇති බව නො තේරෙයි. රෝගයේ බාහිර ලක්ෂණ දක්නට

ලැබෙන්නේ රෝගය වැළඳී වික කලක් ගියාට පසුවය. රෝගය වැළඳී ඇති බව වඩා පළපුරුදු ඇති කරන්නෙකුට ප්‍රථමයෙන්ම දැන ගන්ට ලැබෙන්නේ පහත ලක්ෂණ වලින් ය :—

1. වැඩිම සාමාන්‍ය තත්ත්වයට වඩා ප්‍රමාද වීම ;
2. ආහාර කෙරෙහි දක්වන රුචිය අඩුවීම ;
3. පනුවන්ගේ වැඩිම නතර කිරීම හා නැවත වැඩිම ඇරඹීම විටින් විට සිදුවීම.

මෙම රෝග ලක්ෂණ දුටු විට ප්‍රමාද වී වැඩිම නතර කරන පනුවන් කීප දෙනෙකු අණුදක්නයක් මගින් පරීක්ෂා කළ යුතුයි. මේ සදහා කිසි විටෙක වෙනත් බෝ කරන් නෙකුගේ ගොවිපලකට ගෙන යා යුතු නොවේ.

රෝගය වැළඳී ඇති බව ස්ථිර කරගත් විට පනුවන් සියල්ලක්ම අප්‍රමාදව විනාශ කර, බෝ කරන කාමරයද උපකරණ සියල්ලද විෂ බීජ නාශකයක් යොදා හොඳාකාරව පිරිසිදු කළ යුතුයි. විෂබීජ නාශකයන් යෙදීමෙන් පසුව අලුතින් බෝ කිරීම වික කලක් යනතුරු නැවත ආරම්භ නොකළ යුතුයි.

රෝගය පවතින ගොවිපලක හිමියකු වෙනත් නිරෝගී ගොවිපලවල්වලට යාම හෝ වෙනත් නිරෝගී ගොවිපලවල අයට නම ගොවිපලට පැමිණීමට ඉඩ දීම හෝ නොකළ යුතුය.

පටපනුවන්ට වැළඳෙන වෙනත් රෝග මෙන් පෙබ්බිත් රෝගය රසායනික ද්‍රව්‍ය යොදා මර්ධනය කළ නොහැක. එය මර්ධනය කිරීමට ඇති එකම විශ්වාසදායක ක්‍රමය නම් අණුදක්නයක් මගින් පරීක්ෂා කළ පසු මව් සලබයෙක් රෝගී බව දැන ගත් විට ඇගේ බිත්තර සියල්ල විනාශ කිරීමයි.

“ප්ලෂ්ට්” : මෙම රෝගය පෙනීබින්නේ මෙන්ම භයානක නොවුවත් සමහර රටවල පෙනීබින්නේ රෝගයෙන් සිදුවන අලාභ හානියට වඩා විශාල හානි සිදු කරයි.

පටපනුවන් ඇති කිරීම ලෝකයේ ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් ගන්නා ජපන් රට වුවද වෙනත් සියළු රෝග වලට වඩා ප්ලෂ්ට් රෝගය කෙරෙහි සැලකිල්ලක් දක්වනු ලැබේ. ඇත්ත වශයෙන්ම විවිධාකාර රෝග ලක්ෂණ ඇති රෝග කීපයක් ප්ලෂ්ට් රෝගයට අයත්ය. මෙම රෝග සියල්ලම පතුරුවා හරින්නේ වෙනත් වෙනත් වර්ගයේ රෝග බීජ මගින්ය.

සාමාන්‍ය සලකුණු මෙසේය :

1. පනුවන් එක හා සමානව නොවැඩේ, එම තැටියේ මතුපිට එක් එක් ප්‍රමාණයේ පනුවන් දක්නට ලැබේ.
2. හද බවක් ඇති විය යුතු මල මෙලෙක් බවකින් ඇලෙන ගතියකටද හැරී සමහර විට දියර වශයෙන් පහවේ.
3. ආහාරයට දක්වන රුචිය බොහෝ දුරට අඩුවේ.
4. අළුත් කොළ සැපයුවන් පනුවන් එය සුළු වශයෙන් වුවද අනුභව කිරීමට රුචියක් දක්වන්නේ නැත.
5. පනුවෝ විවිධාකාර පාටවලට හැරෙති. සාමාන්‍යයෙන් දක්නට ලැබෙන්නේ රෝස පාටිනි. සමහර අවස්ථාවන්හි උන් කළු පාටට හැරී ශරීරය මෙලෙක්වද, පැහැව්ද වී වැඩි වෙලාවක් යන්ට පෙර මරු මුවට පත් වෙති. සමහර අවස්ථාවන්හි උන් කළු පාටට නොහැරුනත් කෝෂ ගතවීමට පෙර මැරී යයි.
6. අසුචි කැට දෙකක් සිහින් කෙත්දකින් සම්බන්ධ වී ඇති පෙනුමක් දක්නට ලැබේ. මෙම ලක්ෂණ පවතින ප්ලෂ්ට් රෝගය පරම්පරාගතවම පවතින හෙයින් පටපනුවන් බෝ කරන්නෝ එයට දැඩි බියක් දක්වති.

පටපනුවන් බෝ කරන්නෙකුට අවශ්‍ය වන්නේ ඔහුගේ පටපනුවන්ට වැළඳී ඇත්තේ මොන වර්ගවශයේ ප්ලෂ්ට් රෝගයක්ද යන බව නොව එය වළක්වා ගන්නේ කෙසේද යන වගයි.

පනුවන්ට ආහාරයට සපයන රට ඇඹිලිය (මල්බෙරි) කොළවල පෝෂ්‍යදායකත්වය අඩු වීමෙන් හෝ කොළවල රඳා පවතින වතුර, මිශ්‍ර හෝ දූවිලි හේතු කොට ගෙන රෝගය වැළඳෙන බව පිළිගනී.

රෝගී පනුවෙකුට ආහාරයට සපයන ලද කොළවල පැසීමක් ඇති වුවහොත් රෝගය උග්‍ර විය හැක.

අධික උෂ්ණත්වයක් හෝ අධික වායු ගෝලීය තෙතමනයක් වැනි අහිතකර දේශ ගුණ තත්ත්වයන්ද මෙම රෝගය වැළඳීමට හිත කරය.

ප්ලෂ්ට් රෝගයට ගොදුරු වූ පනුවෙක් තුළ දක්නට ලැබෙන ශාඛාණු රටඇඹිලි කොළ වලද, අවට පරිසරයේ සෑම තැනමද, සාමාන්‍යයෙන් පවතී. පනුවාගේ ශරීරය තුළ දිරා පත් නොවූ ආහාර ඇති අවස්ථාවන්හිදීද, දේශ ගුණය අහිතකර ලෙස පවතින අවස්ථාවන්හිදීද සාමාන්‍ය වැඩිමේ හදිසි වෙනස්කම් ඇති වන විටද එම ශාඛාණු ඉතා ඉක්මනින් බෝවේ.

එහෙයින් පටපනුවන් ඇති කරන්නෙක් විසින් ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් දිය යුතු කරුණු තුන නම් උසස් ආරයේ රට ඇඹිලි කොළ සැපයීම, ඇති කරන ගේ තුළ නියමිත උෂ්ණත්වය හා වායුගෝලීය තෙතමනය පවත්වා ගෙන යාමද වේ.

රටඇඹිලි කොළවල තත්ත්වය රඳා පවතින්නේ වගාවට කරන සත්තුව උඩය මෙම කොළ කැඩීම හා තැන්පත් කිරීමේ ක්‍රම අනුවද එහි තත්ත්වය රඳා පවතී.

රටඇඹිලි ගස්වලට නියමිත වර්ගයේ පෝර සැසෙන පරිදි කලට වේලාවට යෙදිය යුතුයි. වාරි මාර්ග ජලය අවශ්‍ය වේ නම් එයද ප්‍රමාණවත්ව හා නියමිත වේලාවට සැපයිය යුතුයි. මෙම වගා කටයුතු දෙක හරියාකාර සම්බන්ධ කර ගෙන කොළවලට වැළඳෙන රෝගද මර්ධනය කරගත හොත් නියම තත්ත්වයේ කොළ ලබා ගත හැක.

පටපණුවන්ට දීම සඳහා ඔල්බෙට් කොළ කඩන අන්දම

රට ඇඹිලි කොළවල රඳා පවතින පින්ත වේලෙන තෙක් උදෑසනින් කොළ නෙලීම නොකළ යුතුය. නවුවල ඇති පින්තට ඇලෙන දූවිලි හේතු කොට ගෙන කොළ ආහාරයට සැපයීමට පෙර වුවද පතුරුවා හැරීමට උපකාරී වේ.

කොළ නෙලා ගත් පසුව එය තරක් නොවී කල් තබා ගැනීම වැදගත් කරුණකි. එය සිසිල් තැනක තැන්පත් කළ යුතුය. උෂ්ණ කාලගුණයන්හිදී කොළ තැටි මත තුනී කර එය තෙතමන සහිත වැලි උඩ තැන්පත් කිරීම යෝග්‍යය. තැටිද තෙත් කළ රෙදි කැල්ලකින් වැසිය යුතුයි.

බාල වයසැති පණුවන්ට ආහාරයට දෙනු ලබන ලපටි කොළ කල් තබා ගත හැකි හොඳම ක්‍රමය නම් එය මැටි භාජන වල තැන්පත් කර තෙත් රෙදි කැබැල්ලකින් වසා තෙත් වැලි මත භාජනය තැන්පත් කිරීමය. බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී ප්ලාෂ්ටි රෝගය බෝවී ඇත්තේ පිරිහුණු තත්ත්වයේ කොළ ආහාරයට දීමෙන් බව ඔප්පුවී ඇත. එම

රෝගයේ සලකුණු දක්නට ලැබූ විගසම කළ යුතු දේ නම් වෙනත් රටඇඹිලි වගාවකින් වුවත් කොළ ලබා ගෙන උසස් ආරයේ කොළ සැපයීමයි.

ප්‍රමාණවත්ව නො වැඩුණු පණුවන් හා රෝගයට භාජන වූ පණුවන්ද ඇති කරන තැටි යෙන් ඉවත් කර විනාශ කිරීමෙන් තැටියේ අනික් පණුවන්ට සෑහෙන තරමක ආරක්ෂාවක් ගෙන දිය හැක.

රෝගය වැළඳුණ පණුවන්ගේ තැටිමත වී දහසියා හෝ හුණු කුඩු තුනිව පතුරුවා හැරීමෙන් මැරුණු පණුවන්ගේ හෝ රෝගය උග්‍ර වී ඇති පණුවන්ගේ හෝ අසුවිවල මතු පිට රඳා පවතින තෙතමනය එයට උරා ගනී. එසේම තැටියේ සිටින පණුවන්ට කිසිම භාණියක් නොකර එය විෂ බීජ නාශකයක් වශයෙන්ද ක්‍රියා කරයි.

ජපන් රටේ වැඩි දෙනෙක් මේ ක්‍රමය අනුගමනය කරති. අළුමට නොහැර අඩක් පිලිස්සුණු වී දහසියා පාවිච්චි කිරීමෙන් එහි

තෙතමනය උරා ගැනීමේ ශක්තිය වැඩි වේ. හුණු කුඩු හකස් කරන්නේ අමු හුණු කුඩු කිරීමෙන්ය. මෙය වී දහසියවලටත් වඩා යෝග්‍ය බැව් සලකනු ලැබේ. පත්‍රවත්ට හුණු කුඩු අභිතකර බවට සාමාන්‍ය මතයක් ඇති වුවත් එහි සත්‍යයක් නැත. බාලම වයස් පත්‍රවත්ට වුවත් හුණු කුඩු අභිතකර නැත. තැටිය මතු පිට ආහාරයට සපයන කොළ නැති අවස්ථාවන්හි හුණු කුඩු දිනකට වරක් අතුරා විනාඩි 30ක් පමණ කාලයක් තැන්පත් කර තැබීම හැඟේ.

“ලූසර්” මෙය වයිරස් රෝගයක් වන අතර හයනක කමින් තුන් වන ස්ථානය ගනී. ඉන්දියානු වර්ගයේ පත්‍රවත් අතර මෙම රෝගය දක්නට ලැබෙන්නේ කලාතුරකින් වුවත් වෙනත් විදේශීය වර්ගවල පත්‍රවත්ට පහසුවෙන් වැළඳෙන රෝගයකි. දිගු කාලයක වැඩීම නතර කරන විදේශීය පත්‍රවත් අතර මෙම රෝගය බහුලව පවතී. සෑහෙන පළපුරුද්දක් ඇති පට පත්‍රවත් ඇති කරන්නෙකුට මෙම රෝගය පහසුවෙන් මර්ධනය කර ගත හැක.

වියලී දේශගුණයකින් ශීතකර තෙත් සහිත දේශගුණයකට හදිසියෙන් මාරු කිරීම හෝ මේරු හා ලපටි කොළ මිශ්‍රව ආහාරයට සැපයීමෙන් හෝ මේරු කොළ ආහාරයට සැපයුවාට පසුව ලපටි කොළ සැපයීම හේතු කොට ගෙන ශරීරයේ අභ්‍යන්තර රසායනික වෙනස්කම් ඇතිවීමෙන් මෙම රෝගය පතුරුවා ගර්භ වයිරස් බීජ ඉතා ඉක්මනට බෝවේ.

මෙම රෝගයෙන් ඇති වන සානිය අඩු කිරීමට කළ යුතු ප්‍රතිකාරය නම් සම තත්ත්වයක කොළ ආහාරයට දීමට වහාම කටයුතු කිරීමයි.

“වෙදකමට වඩා හෙදකම අගනේය” යන කියමන පටපත්‍රවත් ඇති කරන්නන්ට විශේෂයෙන් බලපාන්නකි. පටපත්‍රවත්ට බෝවන රෝගවලට ප්‍රතිකාර සෙවීම අපහසු කරුණකි. රෝග වැළඳුන පත්‍රවත් විනාශ කිරීමත්, නිරෝගී පත්‍රවත්ට එම රෝගය පැතිරීම වැළැක්වීමත් අත්‍යවශ්‍ය කරුණු වේ. ඇති කිරීම කළ යුත්තේ විශේෂ කාමර වලය. එහෙත් පදිංචි නිවාසය පත්‍රවත් ඇති කිරීමට යොදන්නේ නම් නිවාසයේ පිරිසිදුම

කොටස එයට යෙදිය යුතුය. අවට පරිසරය අපිරිසිදුවීමෙන් හා වෙනත් පටපත්‍රවත් ඇති කරන්නන් නිතර නිතර ගෙදරට පැමිණීමෙන් ලෙඩරෝග වැළැදීමට ඉඩ තිබේ.

එමනිසා මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවීමට නිතර වග බලා ගත යුතුය. පටපත්‍රවත් ඇති කරන පරම්පරා දෙකක් අතර අඩු වශයෙන් සති දෙකක්වත් කාලයක් තිදහස් ව පැවතිය යුතුය. එමෙන්ම නිතර අවට පරිසරය පවිත්‍රව පවත්වා ගැනීම, උපකරණ නිතර පිරිසිදු කිරීම හා විෂ බීජ නාශකයන් යෙදීමද මේ සඳහා අත්‍යවශ්‍ය කරුණු වශයෙන් පිළිපැදිය යුතුය.

ගත යුතු වැදගත් පියවර නම් රෝගී පත්‍රවත් පරම්පරාවක් විනාශ කළ පසු අළුත් පරම්පරාවක් බෝ කරන්නට ප්‍රථම “පෝර්මලින්” වැනි විෂ බීජ නාශකයක් හෝ උණු වතුර යොදා රෝග බීජ නැසීමයි. මෙසේ කිරීමට යන විශ්දම ඉතා පුළුඹ. නමුත් එසේ නොකර සිටීමෙන් විශාල පාඩු වකට මුහුණ පෑමට සිදු විය හැක. කලට වේලාවට නිසි කටයුතු යෙදීමෙන් අලාභ හානි වලක්වා ගත හැක.

රටඇඹිලිය වහාව

සේද පත්‍රවත් ඇති කිරීමේ මිලග වැදගත් පියවර නම් රටඇඹිලි ගස් ක්‍රමානුකූලව වහා කර තිසි ලෙස නඩත්තු කිරීමයි.

කොළවල හැඩය හා ගසේ පොත්තේ පාට අනුව දැනට ලංකාවේ රටඇඹිලි වර්ග 7ක් හඳුනාගෙන තිබේ. එක් එක් වර්ගය අතර වැඩිමේ වෙනස්කම් ඇති බව පෙනී ගොස් ඇත. වෙනත් වෙනත් පස් තත්ත්වයන් හා දේශගුණයන් අනුව එක් එක් ප්‍රදේශයකට යෝග්‍ය වර්ගයන් තවම තීරණය කර නැත.

ස්වභාවයෙන් රටඇඹිලි ගස් ඉතා ඉක්මනට හා පහසුවෙන් වැඩී, සෑහෙන අතු සංඛ්‍යාවක් ඇති කරයි. මෙම ක්‍රියාවලිය පට පත්‍රවත් ඇති කරන්නන්ට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වන අතර එයින් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ලබා ගත යුතුයි.

උසස් තත්ත්වයේ විශාල කොළ සංඛ්‍යා වක් ලබාගැනීමට නම් පහත සඳහන් වගා ක්‍රම ක්‍රමානුකූලව යෙදිය යුතුය:—

1. බෝ කිරීම.
2. වගා කිරීම.
3. ගස් පුහුණු කිරීම.
4. කොළ නෙලීම.
5. කෘමි හානි හා රෝග වැළැක්වීම හා මර්දනය කිරීම.

රටඟුඹලි වගාවකට තෝරා ගන්නා ඉඩම් හැකි තාක් දුරට තැනිතලා විය යුතුයි. කෙසේ වෙතත් බැවුම අංශක 25 කට අඩු විය යුතුයි.

රටඟුඹලිය අවුරුදු කීපයක් ජීවත් වන හෙයින්ද, එහි මුදුන් මුල අඩි 4ක් පමණ ගැඹුරට වැඩෙන හෙයින්ද, ඉඩම සැහෙන බුරුල් තත්ත්වයකින් යුක්ත විය යුතුය. නමුත් ගසේ වැඩීම, පසේ ඇති වන රසායනික තත්ත්වය මත බොහෝ සේ රඳා පවතින හෙයින්, ආම්ලිකත්වය වැනි තත්ත්වයක් නිසා පස හීන වී ඇති නම්, එය වඩා යහපත් තත්ත්වයකට හරවා ගත යුතුයි.

අඩි 1ක් ගැඹුරු අඟල් 9×9 හටි හතරැස් වලවල්, පේලිය තුළ අඩි $2\frac{1}{2}$ ක පරතරයටද, පේලි 2ක් අතර අඩි 3ක පරතරයටද සකස් කර, අක්කරයකට වෙන් 2ක් යෙදෙන සේ කොම්පෝස්ට් හෝ හොඳට දිරාපත් වූ ගොම පොහොර මිශ්‍ර කර වලවල් නැවත වැසිය යුතුයි.

රටඟුඹලිය බෝ කරන්නේ පැන්සලක් පමණ මහතට මේරූ අතු වලින් අඩු වශයෙන් පුරුක් 4ක් වත් සහිත කැබලි සිටවීමෙන්ය.

වැස්සත් සමග සිටවීම ආරම්භ කළහොත් කැබලි ඉතා ඉක්මනටද පහසුවෙන්ද පැළ වේ. මෙවැනි කාලගුණයක සිටවීමෙන් කැබලි 100% ම මුල් ඇදේ.

පැළ අවුරුද්දක් වයස් වන විට කොළ නෙලීමේ යෝග්‍ය තත්ත්වයට පැමිණේ. සමහිතෝෂ්ණ රටවලට වඩා ඉක්මනට සර්ම කලාපීය රටවල රටඟුඹලිය ගස වැඩෙන හෙයින් මෙම ස්වාභාවික ලක්ෂණයෙන් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නේ නම් වර්ෂයක් තුළ, කොළ පස් වරක් හෝ භය

සේද පණු කැඳලි

වරක් නෙලා ගැන ගැන. ජපන් රටේ වචන වර්ග මෙන් නොව ලංකාවේ වචන රට ඇඹිලිය. ගස්වල කොළ නෙලීමෙන් පසු කක්ෂීය අංකුරය වැඩිම ප්‍රමාද වන අතර අග්‍රස්ථ අංකුරය සීග්‍රව වැඩේ. මෙම සවාහාවික ලක්ෂණය හේතු කොට ගෙන අස්වැන්න අඩුවේ. එහෙයින් අස්වැන්න අඩුවීම වළක්වා ගැනීම සඳහා ගස් පුහුණු කිරීම කොළ නෙලීම හා ගස් කප්පාදු කිරීම සම්බන්ධ යෙන් සුදුසු ක්‍රම යොදා ගැනීම අවශ්‍යය.

ජපානයේ දේශගුණය, භූවිෂමතා හා බෝ කරන පටපනුවන් වර්ග අනුව, වෙනත් වෙනත් ක්‍රමවලට රටඇඹිලිය ගස් කප්පාදු කෙරේ. එහෙත් ඝර්ම කලාපීය ප්‍රදේශවල රට ඇඹිලිය වගා කිරීමේදී යෝග්‍ය ගස් පුහුණු කිරීමේ ක්‍රම හා කොළ නෙලීම ඇතුළු කප්පාදු කිරීමේ ක්‍රම තවම සොයා ගෙන නැත.

රටඇඹිලිය ගස් අවුරුද්දකට වරක් කප්පාදු කළ යුතුය. එවිට පදුරක හැඩයට වැඩි මාස 3 න් කොළ නෙලා ගැනීම ආරම්භ කළ හැක.

පස් ඝර්මවත්කම හා පසට යොදන පොහොර, ප්‍රමාණය ඕන රටඇඹිලි ගසෙන් ලැබෙන කොළවල ප්‍රමාණය බොහෝ දුරට රදා පවතී.

ඝර්ම කලාපීය රටවල රටඇඹිලිය වගාවට යෙදිය යුතු ඓන්ද්‍රීය ද්‍රව්‍ය හා රසායනික පොහොර නියම ප්‍රමාණය තවම සොයා ගෙන නැත.

රටඇඹිලි ගස්වලට වැළඳෙන එකම රෝගය නම් කොළවලට වැළඳෙන මලකඩ රෝගයයි. එය තඹ මිශ්‍ර දිලීර නාශකයක් යෙදීමෙන් පහසුවෙන් මර්ධනය කර ගත හැක.

එසේම කොළවල ප්‍රමාණයද, තත්ත්වයද පාටද උසස් ද ශාරයකට ගෙන යාම සඳහා කොළ නෙලාගත් සෑම අවස්ථාවකටම පසුව 10:5:5 යන පොහොර මිශ්‍රනයක් යෙදීම දැනට නිර්දේශිතයි. ලෙඩ රෝග බෝවීම පමණක් නොව නිපදවන සේදවල තත්ත්වයද දා පවතින්නේ ආහාරයට සපයන කොළවල තත්ත්වය මතය.

ලාභී පාලනය 'පිළිබඳ' නව ව්‍යාප්ති වැඩ පිලිවෙලක්

මෙරට ලාභී පාලනය නැවීම සඳහා මෙතෙක් කල් අනුගමනය කරන ලද වැඩ පිලිවෙලට අමතරව නව ව්‍යාප්ති වැඩ පිලිවෙලක් වැලිසර සත්ව ශෝචිපල මගින් මැනදී අරඹා ඇත.

සහකාර කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂ (සත්ව නිෂ්පාදන හා සෞඛ්‍ය) ආචාර්ය මයිකල් පෙරේරා මහතාගේ මග පෙන්වීම යටතේ ක්‍රියාත්මක වන මෙම වැඩ පිලිවෙල භාරව කටයුතු කරනුයේ එම ශෝචිපලේ සහකාර කලමනාකාර වී. ඩී. ජී. ඇස්. සිරිසේන මහතාය.

මේ යටතේ ලාභී පාලනය සාර්ථක ලෙස කරන්නන් මෙම ශෝචිපලේ ලියාපදිංචි කර ඇති අතර, ඔවුන්ට මෙම ශෝචිපලෙන් ලාභී වධිව, ලාභී බිරුක් හා ලාන්ඩ් රේස් යන වර්ග වලට අයත් පැටවුන් සපයනු ලැබේ. මෙම පැටවුන් ඇත්ත වශයෙන්ම බෝ කී ට ඇති කරන බවට ඔවුන් විසින් පෙරොන්දු විය යුතුය.

පැටවුන් ඇති කිරීමට අවශ්‍ය උපදෙස්ද ශෝචිපලෙන් සපයනු ලැබේ. මෙම නව වැඩ පිලිවෙලේ අදහස ලාභී පාලකයින් අතර සංවිධානයක් ඇති කර එමගින් එය තව දුරටත් දියුණු කිරීමය. ඒ අනුව මෙසේ බෝ කරන්නන්ගෙන් ලාභී පැටවුන් මහජනයාට ලබා ගත හැකි වනු ඇත. මේ පිළිබඳ වැඩි විස්තර රාගම, වැලිසර, රජයේ සත්ව ශෝචිපලෙන් ලබා ගත හැකිය.